

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมที่เพียงแผ่นเดียว

พงศวัตต์ สระวาที : แนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาศาลเจ้าจีนในการพัฒนาเมืองและชุมชนภูเก็ต
(GUIDELINES FOR CONSERVATION AND DEVELOPMENT OF CHINESE SHRINE IN URBAN AND
COMMUNITY DEVELOPMENT OF PHUKET) อ.ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. บรรณโคกิชญ์ เมธวิชัย,
158 หน้า. ISBN 974-635-545-7

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเกาะภูเก็ตได้เริ่มต้นมาเมื่อ ปี 2530 เนื่องจากผลของการเปลี่ยนแปลง
บทบาทหน้าที่ของเมืองจากชุมชนเมืองแรกที่ตกต่ำลง ประกอบกับในปีดังกล่าวรัฐบาลได้มีนโยบายและประกาศเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ตมากยิ่งขึ้น และเพิ่มขึ้นถึง 2,500,000 คนในปีปัจจุบัน โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับหาดทรายชายทะเล และทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากบนเกาะภูเก็ต ทั้งนี้เนื่องจากเกาะภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน รวมทั้งสภาพสังคมที่มีการผสมผสานทั้งทางด้านการใช้ที่ดินชนบทธรรมเนียมประเพณี ลักษณะอาคารที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคมของชาวจีนและชาวไทยได้เป็นอย่างดี

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาการใช้ที่ดินและอาคารซึ่งเป็นศาลเจ้าจีนโบราณที่มีอายุร่วม 80-100 ปี มาศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในทางด้านกายภาพ บทบาทและหน้าที่ รวมทั้งความสัมพันธ์ที่มีต่อชุมชน โดยการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อนำมาหาค่าคะแนนแบ่งกลุ่มสำหรับการกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนา เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาลเจ้าบางเหนียว ศาลเจ้ากะทู้ ศาลเจ้าจู้ต้อย และศาลเจ้าบูตจ้อ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาลเจ้าแสงธรรม ศาลเจ้าแม่ย่านาง ศาลเจ้าท้าวเวี๊ย และศาลเจ้าปู้เง่ากั๊ง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาลเจ้ากวนอู ศาลเจ้าเต๋กุนไต่เต ศาลเจ้าสามอ้งรุ้ง ศาลเจ้าต๋องยงสูง ศาลเจ้านาคา และศาลเจ้าทุ่งทอง

หลังจากนั้นจึงได้กำหนดแนวทางในการอนุรักษ์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในของอาคาร และพัฒนาในส่วนที่เป็นตัวอาคาร สภาพการใช้ที่ดิน และการเข้าถึงและการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศาลเจ้าจีนให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ที่สำคัญจะต้องประสานการพัฒนาภาคเอกชนในการที่จะผลักดันให้ศาลเจ้าจีนเหล่านี้อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวด้วย

การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาเมืองภูเก็ตตามบทบาทหน้าที่ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์แล้ว ก็จะเป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนที่มีการผสมผสานระหว่างชาวไทยและชาวจีนให้สืบต่อไปอีกด้วย

ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง
สาขาวิชา การวางผังเมือง
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิติ *พงศวัตต์ สระวาที*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *บรรณโคกิชญ์ เมธวิชัย*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

พิมพ์ต้นฉบับบทความวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

#G 635185

: MAJOR URBAN AND REGIONAL PLANNING DEPARTMENT OF URBAN AND REGIONAL PLANNING

KEY WORD:

CHINESE SHRINE / CONSERVATION / DEVELOPMENT OF TOURISM / PHUKET / LAND USE
PONGSAWAD SARAVASI : GUIDELINES FOR CONSERVATION AND DEVELOPMENT OF
CHINESE SHRINE IN URBAN AND COMMUNITY DEVELOPMENT OF PHUKET THESIS ADVISOR :
ASSO. PROF. BANNASOPIST MAEKVICHAI Ph.D 158 pp. ISBN 976-635-545-7

Due to the changes of its role from the declined mineral communities together with the government policy to promote the 1987 as the Thailand Tourist Year Up to the present year, The development of Phuket tourism has started in 1987 Phuket has served nearly 2,500,000 tourists of whose main interests are focused on beach, sea, and natural resources rather than historical resources. According to its long history, its societies are characterized by the integration of land uses, tradition, and culture. The architectures are fascinated and well reflected to the living life of the Thai - Chinese societies.

This study has intended to gather information on land and building uses of the ancient Chinese Shrines aged about 80 - 100 years old in order to analyze on them physical aspects, roles and function in relation to the communities. The method was to design "The weight - factors" and utilized them to classify the conservation land development guideline for cultural tourism into 3 group :

- Group 1 Bangniow Shrine, Kaku Shrine, Jui - Tui Shrine, Pudjaw Shrine ;
- Group 2 Saeng Dhamma Shrine, Mae Yanang Shrine, Tharua Shrine, Punthao Kong Shrine ; and
- Group 3 Kuan - Ou Shrine, Tae Kun Tai Tae Shrine, San Ong hu Shrine, Tong Yong Su Shrine, Naka Shrine, Thung Thong Shrine

Then, the relevant concepts were taken into consideration such as architectural characteristic, interior design, building renewal, land uses and accessibility, basic utilities for tourism, recommendation of low amendment to proper the Shrine management, coordination with private sectors to promote these Shrines into the tourist.

This study will create direct effect on the development of Phuket tourism which benefit not only to increase the number of historical tourist resources but also to conserve the culture heritage of their integrated Thai - Chinese societies as well.

ศูนย์วิทยทรัพยากร

คลังสารนิพนธ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง ลายมือชื่อ นิสิต พงษ์สวัสดิ์ สรรวาลัง

สาขาวิชา การวางแผนเมือง ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2539 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม